

serviunt, cum altari participant," desiderioque flagrantes ut illis prospiciatur, qui vocationi Divinæ Sancta voluntate obtemperantes, animarum saluti vitam voverint, cum jam senio confecti aut infirmitatibus prostrati ulteriori in vinea labori inhabiles inveniantur, ad eripiendam etiam omnem rationabilem excusationem illis, qui prætextu senio providendi ac infirmitatibus, spiritu avaritiæ ducti, fidelium scandalo et detrimento Ecclesiæ pecunias accumulare sategunt, hujus Concilii Patres statuerunt, ut unusquisque hujusce provinciae Episcopus, quamprimum *pecuniæ cumulo creando* provideat, qua senes et infirmi Sacerdotes decenti perquam modo, ali possint as sustentari. Fas est Episcopo pecuniæ fundum creare vel ab ipsis Sacerdotibus vel ex redditibus Ecclesiarum. Administrationem hujus subventionis vel fundi Episcopus ipse cum suo Concilio Diocesano habere debet. Ex eodem fundo etiam, Ordinarii judicio, poterunt saltem aliquatenus sustentari illi etiam Sacerdotes, qui quidem sunt vel recenter fuerunt minus digni, sed de quibus spes effulgeat illos ad meliorem frugem esse reducendos.

Sperant, Patres Concilii, fore ut Sacerdotes obligationem fratribus subveniendi alte sentiant, memores semper aureæ Divini Magistri sententiæ: "In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem" (Joan xiii. 35).

DECRETUM XVII.

De Honesta Sacerdotum et Ecclesiarum Sustentatione.

Quum Ecclesias nec non et Ecclesiarum Pastores honeste sustentari, juxta temporum juncturas, maxime intersit atque hæc obligatio fidelibus indubitanter injungatur, decernunt